

беруть участь у ньому. До цієї групи відносимо рольові ігри. Вони стосуються виду діяльності, у якому на учнів у групі індивідуально покладається обов'язок, або вони одержують роль, яку повинні зіграти; часто використовуються, щоб дізнатися про процеси, що відбуваються у групах, або зрозуміти почуття інших.

Зазначені підходи поліпшують розуміння і сприйняття нового матеріалу, сприяють формуванню мотивації та навичок здорового способу життя.

Список використаних джерел:

1. Кириленко С. В. Соціально-педагогічні умови формування культури здоров'я старшокласників : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Теорія і методика виховання» / С. В. Кириленко. – К., 2004. – 21 с.
2. Колбанов В. В. Валеология в школе / В. В. Колбанов, Г. К. Зайцев. – СПб. : СПГУПМ, 1992 – 51 с.
3. Кондратюк С. М. Інтегративний підхід до виховання у молодших школярів здорового способу життя : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Теорія та методика виховання» / С. М. Кондратюк. – К., 2003. – 21 с.
4. Корсик В. Інтерактивне навчання на уроках основ здоров'я / В. Корсик // Здоров'я та фізична культура. – 2013. – № 17. – С. 11–12.
5. Лук'янова О. М. Медико-соціальні аспекти збереження здоров'я дітей, забезпечення їхнього гармонійного фізичного та інтелектуального розвитку / О. М. Лук'янова // Журнал АМН України. – 2001. – Т. 7, № 3. – С. 408–417.

Тетяна Процюк

Науковий керівник: д. п. н., проф. Грітченко А. Г.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПТНЗ ТЕХНОЛОГІЯМ КОНДИТЕРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Сучасний стан соціально-економічного розвитку України, вступ до світової організації торгівлі та асоціації з Європейським союзом відкривають нові напрями ринкових відносин з іншими державами світу, поглиблення яких вимагають формування нових знань, освоєння економічних механізмів регулювання ринків, адекватних новим умовам трансформацій та інтеграції у світову спільноту. Для того, щоб задовольнити попит на ринку праці відповідними фахівцями, необхідно створити оптимальні педагогічні умови для модернізації та подальшого розвитку системи професійної освіти. Перебудова професійної освіти вимагає значного підвищення особистісної відповідальності викладачів і

майстрів ПТНЗ у виборі форм і методів навчання і виховання, організації навчального процесу студентів ПТНЗ. Суттєвого значення набуває формування типу робітника, здатного до самовдосконалення, саморозвитку та творчого вирішення проблем в професійній діяльності. Тому актуальним стає питання впровадження в навчально-виробничий процес ПТНЗ сучасних методів навчання, які дозволяють не просто передавати учням знання, професійні навички та уміння, але й сприяють всебічному розвитку особистості майбутнього фахівця.

Аналізом розвитку кондитерської галузі займалися такі науковці як О. Доцяк, Н. Кравчук, І. Тюха та ін., зокрема, питаннями розвитку кондитерської справи в Україні – Д. Стрельникова, О. Шестак та ін. Питаннями навчання учнів в професійно-технічних навчальних закладах займалися Р. Гуревич, М. Кадемія, О. Коваленко, Д. Тхоржевський, Л. Шевченко та інші [1]. Проте їх праці носили загальний характер і охоплювали лише одну область, не заглиблюючись в динамічні, структурні та сегментні зрушення, нововведення у технічному оснащенні виробництва [4].

Отже, зміна характеру й змісту праці фахівців у галузі харчових технологій та підвищення вимог роботодавців до рівня професійної компетентності працівників професійно-технічних навчальних закладів зумовлюють актуальність і доцільність теми дослідження «Методика навчання студентів ПТНЗ технологіям кондитерського виробництва».

Перехід нашої країни до ринкових відносин потребує від спеціалістів глибокої теоретичної та практичної підготовки щодо покращення всієї системи забезпечення населення високоякісними продуктами з урахуванням розумного споживання. Щорічно розширюються обсяги і асортимент імпортованих кондитерських виробів. Сьогодні український кондитерський ринок майже нічим не відрізняється від європейського, оскільки вітчизняні виробники пропонують різноманітний асортимент кондитерської продукції своїм споживачам. Для того, щоб розібратись у цьому різноманітті, необхідно знати особливості виробництва, асортимент, вимоги до якості кондитерських виробів, щоб цю інформацію донести до користувача [3].

Суттєвого значення набуває формування типу робітника, здатного до самовдосконалення, саморозвитку та творчого вирішення проблем в професійній діяльності. Тому актуальним стає питання впровадження в навчально-виробничий процес ПТНЗ сучасних методів навчання, які дозволяють не просто передавати учням знання, професійні навички та уміння, але й сприяють всебічному розвитку особистості майбутнього фахівця.

Важливою ланкою професійно-практичної підготовки кваліфікованого робітника є організація та проведення ефективного уроку виробничого навчання, що включає раціональне сполучення методів і прийомів навчання, які спрямовані не тільки на формування системи професійних знань, умінь і навичок, але і на розвиток практичного та системного мислення, здібностей до самостійної творчої діяльності.

Вибір доцільних методів навчання для професійно-практичної підготовки майбутніх робітників значною мірою залежить від методичної

підготовки та педагогічного досвіду майстра виробничого навчання, володіння ним знаннями про сучасну систему методів і прийомів їх застосування для підвищення ефективності навчально-виробничого процесу.

Розглядаючи специфіку професійної діяльності інженер-педагога, не можна не звернути увагу на зміст і прикладний характер навчального матеріалу, що вимагає від викладача та майстра володіння прийомами робітничої праці, знань технології обробки, методів розрахунку та ін. У навчальному процесі ПТНЗ окрім класно-урочної системи, яка теж має свої особливості, також розвинена система практикумів і практик, лабораторно-практичних занять, виробничого навчання з його різними варіантами. З цим пов'язана специфіка планування та здійснення навчального процесу, який великою мірою стає навчально-виробничим. Педагог розробляє навчально-методичну документацію (основні професійні освітні програми: навчальні плани і програми навчальних предметів, посібники, методичні рекомендації), бере активну участь в оснащенні і розвитку матеріальної бази навчального закладу [2].

Таким чином мета підготовки майбутнього інженера-педагога харчового профілю полягає в тому, щоб сприяти формуванню мислячої людини, здатної орієнтуватися в складних ситуаціях, яка вміє швидко приймати правильні рішення, володіє новітніми технологіями в галузі інженерії, тобто сприяти формуванню професійних якостей студента. Крім цього потрібно також ураховувати специфіку професії харчового профілю, особливості якої обумовлюють необхідність формування у майбутнього фахівця певних творчих умінь, а також естетичного смаку, професійної мобільності та художньо-естетичного сприйняття навколишнього світу.

Вимогою сьогодення є необхідність формування інженера-педагога не просто виконавцем інструкційних, адміністративних та методичних рекомендацій і розпоряджень, а професіоналом, готовим та здатним відповідно до поставлених педагогічних цілей практично розв'язувати групи завдань та самостійно діяти у нестандартних навчально-виховних і виробничих ситуаціях. Тому елементи професійної підготовки майбутніх фахівців мають бути спрямовані на рівнозначну психолого-педагогічну та інженерну підготовку, а також на досягнення основного результату навчання – підготовку висококваліфікованих фахівців інженерно-педагогічного напрямку для системи професійно-технічної освіти.

Список використаних джерел:

1. Тюха І. В. Сучасні тенденції розвитку світового ринку кондитерських виробів / І. В. Тюха, Н. В. Кравчук // Ефективна економіка. – 2012. – № 5. – С. 53–58.
2. Цідило І. М. Теорія і методика підготовки майбутніх інженерів-педагогів до застосування інтелектуальних технологій у професійній діяльності : дис. док. пед. наук : 13.00.04., 13.00.10 / Цідило Іван Миколайович; Мін-во освіти і науки, Терноп. нац. пед. ун-тет. – Тернопіль, 2015. – 528 с.

3. Шепелев А. Ф., Печенежская И. А., Шмелев А. В. Товароведение и экспертиза кондитерских товаров: Учебное пособие, – Ростов н/Д: издательский центр «Март», 2004.
4. Шестак, О. В. Сучасний стан та тенденції розвитку кондитерської галузі / О.В. Шестак // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства. –Харків: НТУ «ХПІ». – 2013. – № 6(980). – С. 132–137.

Михайло Пуля

Науковий керівник: д. і. н., проф. Священко З. В.

ВИНАЙДЕННЯ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ ТА ЇЇ ВИПРОБУВАННЯ В СРСР

У квітні 1903 року в Паризькому саду відомого фізика Франції Поля Ланжевена зібралися його друзі. Приводом став захист дисертації молодій і талановитій вченої Марії Кюрі. Серед іменитих гостей був присутній знаменитий англійський фізик сер Ернест Резерфорд. У самий розпал веселощів було погашено світло. Марія Кюрі оголосила всім, що зараз буде сюрприз.

З урочистим виглядом П'єр Кюрі зробив невеличку трубочку з солями радію, яка світила зеленим світлом, викликаючи надзвичайний захват у присутніх. Надалі гості жарко міркували про майбутнє цього явища. Всі сходилися на думці, що завдяки радію вирішиться гостра проблема нестачі енергії. Це всіх надихало на нові дослідження і подальші перспективи.

Якщо б тоді їм сказали, що лабораторні роботи з радіоактивними елементами покладуть початок страшній зброї ХХ століття, невідомо, яка була б їхня реакція. Саме тоді почалася історія атомної бомби, яка забрала життя сотні тисяч японських мирних жителів [2].

У 1932 році академік І. В. Курчатов одним з перших у світі починає вивчення атомного ядра. Зібравши навколо себе однодумців, Ігор Васильович у 1937 році створює перший в Європі циклотрон. У цьому ж році він зі своїми однодумцями створює і перші штучні ядра.

У 1939 році І. В. Курчатов починає вивчення нового напрямку – ядерної фізики. Після декількох лабораторних успіхів у вивченні цього явища вчений отримує в своє розпорядження засекречений дослідний центр, який був названий «Лабораторія № 2». Потім цей засекречений об'єкт отримав назву «Арзамас-16».

Цільовим спрямуванням цього центру було серйозне дослідження і створення ядерної зброї. Тепер стає очевидним, хто створив атомну бомбу в Радянському Союзі. В його команді тоді було всього лише десять осіб.

Вже до кінця 1945 року І. В. Курчатову вдається зібрати серйозну команду вчених чисельністю більше ста чоловік. Кращі уми різних наукових спеціалізацій приїхали в лабораторію з усіх кінців країни для